

## ת"פ 44694/10 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אביב עמר, הנאשם

בית משפט השלום בראשון לציון  
ת"פ 44694-10-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בפני כבוד השופט עמיית מיכלס  
בעвин: מדינת ישראל - המאשימה

נגד  
1. אביב עמר - הנאשם  
.2

ב"כ המאשימה: עו"ד מיקי ברגר, שלוחת תביעות ראשון לציון  
ב"כ נאשם 1: עו"ד יוסי דגה ועו"ד קובי אבוטבול  
**גזר דין - נאשם 1**

רקע ועובדות כתוב האישום

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודהתו במסגרת הסדר דיןוני, באישומים 3-1 בכתב אישום מתוקן ב-3 עבירות של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 19 + 13א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: הפקודה או פקודת הסמים המסוכנים).

2. על פי האמור בחלק הכללי של כתוב האישום המתוקן, בין החודשים ינואר לאוקטובר 2018 פעיל סוכן סמי, במטרה לבצע עסקאות מבוקרות של סחר בסמים מסוכנים. הסוכן התחבר ליישומון הטלגרם ובאמצעותו התהבר לקבוצות שונות המציעות סמים לממכריה. במהלך תקופה הפעילה, פנה הסוכן אל סוחרי סמים בקבוצות השונות, תוך שהוא נחזה להיות סוחר סמים המחשש לרכוש סמיים. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום קבע הנאשם עם הסוכן מקום מסויים לביצוע עסקאות הסם בראשון לציון (להלן: מקום המפגש).

על פי האמור בפרט האישום הראשון, ביום 5.7.2018 בשעה 16:59 פנה הסוכן אל הנאשם דרך קבוצה המכונה "קוק טהור", וביקש לרכוש 10 גרם קוקאין. לאחר שהסוכן שלח לנאים, לבקשתו, צילום תעודה זהות, דף פרופיל ב"פייסבוק" וצילום עצמי, סיכמו הצדדים לגבי מחיר העסקה, והנאשם מסר לסוכן את מקום המפגש ומועדה. בשעה 18:41 נפגשו הנאשם והסוכן במקום המפגש ופנו, לבקשתו של הנאשם, לחניון קרוב, שם מסר הנאשם לסוכן 10.374 גרם נטו של סם מסוכן מסווג קוקאין, והסוכן העביר לו בתמורה 5,800 ₪. הסוכן הבירר לנאים כי הוא רוכש את הסמים במטרה למוכרם ללקוחותיו, והנאשם השיב כי בפעם הבאה יdag לחת לונחה במחair.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - loi © verdicts.co.il

**על פי האמור בפרט האישום השני,** ביום 30.7.2018 בשעה 07:45 פנה ה הנאשם לנאים באמצעות היישומון ושאל "יש לך מהו טוב?". בתגובה הציע הנאשם לסוכן קוקאין ו-MDMA. הסוכן השיב לנאים שהוא מעוניין בקוקאין בלבד במשקל 10 גרם. סמוך לשעה 13:45 נגשו השניהם למקום המפגש, שם מסר הנאשם לסוכן סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 0.2818 גרם נתו, אמר לו: "זה בשבילך", והוסיף עליהם לחכות לאדם נוסף שיביא את הסמים. בהמשך הגיעו 2 נאים נוספים עם רכבו. הנאים פנה לביתו,לקח משקל שהיה באדנית בכניסה לבית, הלק עבר הרכב, נכנס והתיישב ליד נאים 2. נאים 2 העביר לנאים סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל שאינו ידוע ונסע מהמקום. לאחר מכן הגיעו הנאים לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 9.2513 גרם נתו, בתמורה ל-5,600 ₪ שקיבל מהסוכן.

**על פי האמור בפרט האישום השלישי,** ביום 15.8.2018 בשעה 00:53 פנה ה הנאשם לנאים באמצעות היישומון, וביקש לרכוש ממנו סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 10 גרם. לאחר שהשניים סיימו ביניהם פרטיהם, נגשו הסוכן וה הנאשם סמוך לשעה 14:17. בהמשך הגיע למקום אחר, שזוהותו אינה ידועה למשטרה, ברכב. הנאשם ניגש לרכב ונטל מהאוחר סם מסוכן מסוג MDMA במשקל שני ידוע למשטרה. לאחר מכן שב הנאשם אל הסוכן ומסר לו סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 10.1232 גרם נתו, בתמורה ל-2,300 ₪ שקיבל מהסוכן.

3. בין הצדדים לא הושגה הסכמה עונשית, אולם הוסכם שה הנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך עיריכת תסקير לעונש. לאחר קבלת התסקיר, עתרו ב"כ הנאשם לדוחות את הדיון למשך מספר חודשים על מנת לבחון את שילובו של הנאשם בהליך שיקומי, עתירה לה התנגדה המשימה. לאחר עיון בתסקיר שירות המבחן, ובשים לב לכך ששירות המבחן בא בהמלצת עונשית סופית, מצאתי שלא להפנות את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן.

#### תסקיר שירות המבחן

4. **מתסќיר שירות המבחן מיום 22.10.2019,** על השהנאים סובל מסכנת נערים מילדיות, מקבל טיפול בהתאם ומוכר למיסד לביטוח לאומי כנכה בהיקף של 48%. עוד נמסר שה הנאשם נעדר עבר פלילי, עובד באופן מסודר ומנאלא אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם שה הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. בין חודש דצמבר 2018 לחודש אפריל 2019 השתתף הנאשם בטיפול קבוע ביחסות שירות המבחן. להערכת קצינת המבחן, מודיעותה של הנאשם ביחס לנסיבות והנסיבות שעמדו מאחורי החלטתו לבצע את העבירות אינה גבוהה, ובמצבי דחק וסיכון הוא עלול לפעול על פי הדפוסים המוכרים לו. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה ולהטיל עליו עונש מאסר מרתייע לריצוי בדרך של עבודות שירות. בעניין זה צוין כי הטלת מאסר לריצוי מאחריו סורג ובריח תסייע אחורה את ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם, ותגדיל את הסיכוי להישנות העברות.

#### ראיות לעונש

5. מטעם הנאשם העיד אביו, מר אליהו עמר, שהבהיר בפתח דבריו עד כמה המעמד קשה לו ושיתף בלבושה שח. לדבריו, הנאשם הוא "ילד טוב" ואחיו נורמטיביים: "הילדים שלי ברוך השם ילדים טובים. איךaho, משה בדרכו התפקידו". עוד הוסיף שהintendent אינו מצוי בקשר עם חברי לביצוע העברות והוא עסוק מבוקר עד ערב בעבודתו.

האב ביקש לחתן לנאים "ציאנס", תוך שהעריך שהטלת עונש של מאסר בפועל תגרום לו נזק חמור.

6. מטעם הנאשם העידה אף אשתו, הגב' לאן עמר. הגב' עמר צינה כי היא והנאשם הורים לתינוקת בת שנתיים, שמאוד קשורה לנאים. לדבריה, בני המשפחה לא נותנים לנאים לעבור את התהילה לבדו, כאשר על פי התרשומה נראה שהנאשם משתקם ומנסה להיות אדם טוב יותר. עוד הוסיפה שלנאשם אין דפוסים עבריניים, וכי הוא מתרחך "... מכל הדברים האלה, לכת בדרכ הישר ולעלות מעלה... זו באמת הייתה מעידה". אף הגב' עמר בקשה את רחמי בית המשפט וביקשה שלא להשיט על הנאשם עונש מאסר בפועל בגין סורג ובריח.

7. מטעם הנאשם הוגשו תלושי שכר ומסמכים שונים ממוקם עובdotו (נ/1) ומסמך המעיד על מצבו הרפואי (נ/2).

#### טייעון הצדדים ודרכי הנאשם

8. ב"כ המאשימה צין בטיעונו את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הפנה למספר העסקות, לסוג הסמים ולמשקלם. עוד עמד על הערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם, תוך שציין שהשימוש בסם ה-MDMA גורם לנזק בלתי הפיר למוחו של המשתמש. לעניין מדיניות הענישה נטען כי תופעת הסחר בסמים כונתה לא אחת על ידי בית המשפט העליון כ"מכת מדינה" וכי על פי ההלכה הנוגגת, על שיקולי השיקום לסתגת מפני שיקולי ההרtauעה. בהתייחסו למסקירת הפנה לכך ששירות המבחן התרשם ממאפייני טשטוש והיעדר גבולות אצל הנאשם, המצביעים על סיכון להמשך מעורבות עברינית. לזכות הנאשם צין שהוא מסר בדיקות שתן נקיות, השתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן והודה במיחסן לו.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים, הנע בין 12 ל-24 חודשים, וביקש להשיט על הנאשם עונש של 36 חודשים מאסר, מאסר מוותנה, קנס כספי "הורם", פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

9. מנגד, ביקשו ב"כ הנאשם לאמץ את מסקירת שירות המבחן ולהשיט על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלוית. לטענת ההגנה יש להכיר במקול האישומים כמתיחסים לאירוע אחד, אשר בגין יש לקבוע מתחם עונישה אחד. בכך נגד לumedת המאשימה, ביקשה ההגנה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-18 חודשים בפועל, הנובע מהשוואת עניינו של הנאשם לעניינו של הנאשם 2 בפרשה, אשר על אף שדינו טרם נגמר, התחייבת המאשימה להגביל עצמה לעונש של עד 12 חודשים מאסר בפועל. לעניין זה הפניה ההגנה אף להנחיית פרקליט המדינה מסpter 1.8, בכל הנוגע לסוגיית השפעת הסדר הטיעון על יתר המעורבים בפרשה כחלק משיקולי התביעה בגיבוש הסדר טיעון עם הנאשם.

ב"כ הנאשם בקשנו כי לפנים משורת הדין יבכר בית המשפט במקורה זה את שיקולי השיקום ויסטה מהמתחים העוני. בעניין זה אף הפנו להמלצות "וועדת דורנר", מהן עולה שההשפעה של שליחת אדם נעדך עבר פלילי לכלא היא הרסנית, בפרט כאשר מהתסיקר עולה פוטנציאלי שיקום. ב"כ הנאשם הפנו לחלוקת החובבים של מסקירת שירות המבחן, ובهم פוטנציאלי השיקום של הנאשם, שאינו בעל קווי אישיות עבריניים, וכברת הדרך השיקומית שעבר ב"טיפול אינטנסיבי" במשך תקופה ארוכה. עוד טענו כי בשני האישומים בהם הורשע הנאשם, הסמים לא נמצאו פיזית בחזקתו,

אלא היה עליו ליזור קשר עם אדם נוסף שהביא אותם לשטח. עוד נטען שלנאים לא היה כל רוח כלכלי מעסקת הסמים, כיוון שהסמים לא היו בחזקתו.

ב"כ הנאשם ביקשו לזכוף לזכות הנאשם את הودאותו, נטילת האחריות, החיסכון בזמן השיפוטי, ומאמציו לחזור לחיים נורמליים. לדבריהם, המneau לביצוע העבירות היה דוחק כלכלי של הנאשם. הנאשם סובל ממחלת הסוכרת, איבד את מקום עבודתו בדואר ישראל, עמד בהליך המעצר השונים, ועתה זוקק לעובדה חדשה. לשיטתה של ההגנה, מדובר במעידה חד פעמית, כאשר במשך חדש וחצי, בין האירוע האחרון לבין מעצרו, לא חזר הנאשם על מעשיו.

מטעם המאשימה וההגנה הוגשו מספר פסקי דין, אליהם ATIICHIS בהמשך.

10. הנאשם ניצל את זכות המילה الأخيرة. לדבריו הוא חש בושה, ומדובר לא עבר על החוק, אף לא בעבירה מהירות. הנאשם סיפר שהוא חש עבריין שכן, לדבריו, "עבריין לא מתנדב לצבא, תורם לילדיים ועשה להם פעילות", עבריין לא עובד בעבודה ממשתנית 5.5 שנים". עוד הסביר שבעצמן שעבר את העבירות הוריו עברו לגור עמו במפטיע, אשתו הייתה בחופשת לידיה, הוא היה רגיל לחיות חיים פזוניים ובשל כל אלו נקלע לקשיים כלכליים. הנאשם הביע צער על מעשיו, הודה בטעותו ומספר על רצונו להשתקם. לדבריו, ביום הוא עובד במסעדת מנהל שני מטבחים, והוא אינו יודע במה יתרום עונש מאסר להמשך חייו.

#### קביעת מתחם העונש ההולם

11. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה יש לתת את הדעת לעיקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנسبותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונשה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

#### אירוע עברייני אחד או מספר אירועים נפרדים

12. בפתח הדברים יש לקבוע האם מעשי הנאשם מהווים אירוע אחד, או שמא שלושה אירועים נפרדים, בהתאם להוראות סעיף 4ג לחוק, ובמידה שמדובר במספר אירועים - האם יש לגוזר עונש נפרד לכל אחד או עונש כולל [ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)]. המבחן ל"זיהוי" מספר האירועים הוא מבחן "הקשר הדוק" [ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' ג'ابر]; ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'ابر); ע"פ 5668/13 מדינת ישראל (3.9.2015); ע"פ 13/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.2016). בוחינת מכלול הנסיבות מוביל למסקנה לפיה במקרה זה מדובר באירועים נפרדים. קווי הדמיון בין העסקאות הוא זהות הקונה, אופן ההתקשרות ומקום ביצוע העבירות. מנגד, מדובר בעסקאות נפרדות ומוחכנות זו מזו בזמן, שbowcu בחודשים יוני - אוגוסט; התשלום שולם עבור כל עסקה בנפרד; בשתיים מהעסקאות היה מדובר בסוג קוקאין ובעסקה אחת היה מדובר בסוג מסוכן שונה, מסוג MDMA [ראו והשוו: עפ"ג (מרכז-lod) 5501-09-17 מדינת ישראל (6.2.2018) (להלן: עניין סמאדה)].

במאמר מוסגר אצין שגם אם היה נקבע שמדובר באירוע עברייני אחד, לא יהיה בכך כדי להשפיע על עונשו הסופי של הנאשם, זאת בשל העובדה שמלילא לצורך קביעת מתחם העונש, היה מקום להתחשב במספר המיעשים העבריניים [ענין ג'יאבר, פסקה 10 לפסק דין של השופט ד' ברק-ארז; ע"פ 2454/2018 עזרא שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018) פסקה 20 לפסק דין של השופט ע. פוגלמן (להלן: ענין שיינברג)], ולאחריו מתחם עונשי גבוה מהמתחם שכוכונתי לקבוע לגבי כל אירוע בנפרד.

noch הדמיון הקיים בין העבירות, מן הרואן לגזר על הנאשם עונש כולל.

### **הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה**

13. הנאשם פגע בערכיהם החברתיים שעוניים הגנה על שלום הציבור, בריאותו, בטחונו האישי ורכושו. כפי שנראה מיד, הנזק הנגרם מעבירות הסמים אינו מסתכם בנזק הישיר הנגרם לגוף ולנפשם של המשתמשים בלבד, אלא בנזק הציבור בכללתו, בשים לב לכך שלא אחת גורר אחריו השימוש בסמים גם ביצוע עבירות נוספות לצורכי מימון הסם, כמו למשל עבירות רכוש.

noch סוג וכמות הסמים, מידת הפגיעה בערך המוגן היא משמעותית.

14. על הנזקים הטמוניים בשימוש בסמים ועל הצורך לנתקות יד קשה עם העבריניים, לרבות מי שרואים עצםם כ"שליחים", עמד השופט נ. הנדל בע"פ 11/972 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.2012), בפסקה 2:

"בגור דין של בית המשפט המחווי הודגש כי עבירות הסמים "היי" לנגע של ממש שפשה "במקוםינו", והן מסיבות נזק כבד למשתמשים עצם ולחברה בכללותה. אשר על כן נדרש בית המשפט להטיל עונש חמור ומרטיע. יש לנתקות בגישה מחמירה כלפי כל החוליות שבשרשת יבוא הסם והפצתו, לרבות מי שמכונים 'בלדרים'..."

ובהמשך בפסקה 5:

"צו השעה הוא להחמיר בענישה בעבירות סמים."

דברים ברוח דומה נאמרו אף בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.2012), אליו הפניה המאשימה.

15. על חשיבות המלחמה בנוגע@s סמים עמד השופט א. רובינשטיין בرع"פ 11/1720 גליק נ' מדינת ישראל (7.3.2011)

"חשיבות המלחמה בנוגע@s סמים ידועה לכל, והעסקים בסחר ובתיווך בסם ידעו כי 'מלחמת החורמה' בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארכאה, והוא כמלחמת

"ישראל בעמלק'" (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטבי, פ"ד נא(3) 769, 787 השופט כתוארו אז - חסין)."

וכן בע"פ 4484/05 גונן נ' מדינת ישראל (8.8.2006), אליו הפנה ב"כ המאשימה, בו הדגישה השופטת ד. ברלינר:

"גע הסמים מכלה בישראל כל חלקה טוביה. כמוות המילים שהושמעו באשר לצורך להילחם בכך זה היא אין סופית. אין לך בית משפט בכל ערכאה שהיא, שלא חוזר על האמירות שענין המלחמה שהוקדשה לביעור התופעה, ענישה מחמירה ככל מרכיבי במלחמה זו, והצורך להכנת כל אחת מחוליות הפצת הסם בין אם מדובר בבלדר, ובין אם מדובר במיל שמעמדו בהיררכיה באותה פעולה ספציפית שעלייה נסוב הדיון, גבואה יותר".

בע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' ابو רקייק (3.1.13), הדגיש בית המשפט העליון את מטרות הענישה בעבירות סמים:

"הענישה בעבירות מסווג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק باسم העול לסקן חי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו, שנית, על העונש להעיבר מסר חד-משמעות של הרתעה ביחס לעבראים פוטנציאליים, ולשמש אותן אזהרה אפקטיבית לכל מי שמתכוון לחתח חלק במערכות ההעברות והסחר בסמים..."

על החומרה היותר הטמונה בעבירות של סחר בסמים ועל תפקוד בית המשפט במלחמה בסוחרי הסמים עמד גם השופט מ' חסין בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאו (9.2.2004):

"בבאו לגור עונשים על סוחרי הסמים כמערערים שלפנינו, שומה עליינו, על בית המשפט, לשווות נגד עינוי את צרכני הסמים הפגועים, את משפחותיהם המפוזרות ואת הנחיתות המחוקק מה עונש ראוי להטיל על מי שהביא כל אלה. לביעור געג הסמים אין די ברטוריקה. נדרשים אנו למעשים של ממש. חובה היא המוטלת על בית המשפט להעלות את תרומתו למלחמה של החברה במשחיתה..." (ההדגשות אינן במקור - ע.מ.).

16. במקורה שלפנינו סחר הנאשם בסמים מסווג קוקאין וסוג MDMA, המכונים "סמים קשים". על מדיניות ההחמרה בענישה ועל היד הקשה שיש לנקט נגד הסוחרים בסמים מסווג זה עמד בית המשפט העליון בע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ (15.2.2016), בו קבע השופט נ. סולברג, בפסקה 42:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים' (ראו למשל: ע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' ابو רקייק [פורסם בנתו] (3.1.2013)), ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתניתה (ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 24 [פורסם בנתו] (24.7.2011))).

זאת, לאור הנזק הרב שהן מسبות לא אך למשתמשים הישירים בשם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלוקחותיהם..."

לפירוט התופעות הנלוות לשימוש בטבליות MDMA ראו ת"פ (מח' ב"ש) 8113/08 מדינת ישראל נ' בודרム (30.11.2008), שהוגש מטעם המאשימה, פסקאות 1 ו-2 לפרק "הכרעה ודין".

17. בכל הנוגע למידת ההתחשבות בנסיבותו האישיות של הנאשם, נקבע בע"פ 30/0707 זנד נ' מדינת ישראל (5.9.2005):

"החברה בישראל נאבקת מזה שנים רבות בהתפשותו של נגעים הסמים ולצורך כך היא משקיעה מאותנים רבים וממון רב. המערער וחיו דוגמתו מבקשים לסקל מאמץ זה ומכך הצורך לנוהג בהם וכנגד כל חוליותה של שרשת הפטת הסם ביד קשה. בתחום זה של עבריות קובעת ההלכה כי תהינה נסיבותו של העברי חמורות וקשות ככל שתהינה, הן נדחות מפני האינטראס הציבור" (ההדגשות אין במקור - ע.מ.).

#### **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה**

18. הנזק שנגרם כתוצאה מעשיו של הנאשם אינו גדול נוכח העובדה שהשם נמכר לשוכן משטרתי במסגרת פעילות משטרתית מבוקרת. מנגד, הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות הינו גדול, זאת בשים לב לסוג הסמים, למספר העסקאות ולכמות הסם הגדולה יחסית שנמכרה בכל עסקה, כאשר הנאשם נאמר באופן מפורש על ידי השוכן שהסמים מיועדים לצורך מכירתם לצרכני סמים.

מספר העסקאות, פרק הזמן הקצר שחלף בין מועד השיחה לבין מועד ביצוע העסקאות בפועל, כמו גם הבטחתו של הנאשם לשוכן, לפיה בפעם הבאה יdag לחתמו הנחה במחair, מצבעה על נגשותו של הנאשם לסמים ועל יכולתו לספק אותן לכל דורש במהירות ובכמות שהיא הרבה מעבר לצריכה עצמית.

19.טענה על ידי הגנה של הנאשם לא היה כל רוח כלכלי כפועל יוצא של ביצוע העסקאות. טענה זו יש לדחות מכל וכל, זאת שני טעמים. האחד, הנאשם מסר לשירות המבחן שהוא ביצע את עסקאות הסמים על רקע קשיים כלכליים, שנבעו מחובות אותו צבר כתוצאה מהלוואות שלקח מبنאים ומחברים, ושל ניהול אורח חיים פזרני ולא מחושב. השני, אין זה סביר שה הנאשם העמיד עצמו בסיכון כה גדול של ביצוע עסקאות בסמים, קל וחומר בסמים "קשיים", לו לא היה מפיק רוח כספי ממשמעותי מפעילות אסורה זו.

20. טענת הגנה נספתחה בכך שהיא לא שהתכוון היה שמדובר במעשה ביצוע המעשה האחרון בזמן (15.8.18) ועד ליום בו נעצר. גם טענה זו דינה להידוחות. בכתב האישום מתוארים מעשיו של הנאשם בהם הורשע ולא מעבר לכך. במקרה זה עסקאות הסמים התרחשו ביוזמת סוכן משטרתי לאחר פנית הסוכן אל הנאשם. לא טען על ידי מי מהצדדים

שבאחת מפניות הפסוק אל הנאשם סירב הנאשם למכור לו סמים, או שה הנאשם אמר לפסוק שאין ברשותו סמים לספק לו. נהפוך הוא. כפי שעולה מהאישום הראשון, שהבהיר הפסוק לנԱשム כי הוא רוכש סמים במטרה למכור אותם ללקוחותיו, השיב לו הנאשם כי בפעם הבאה יdag לחת לו הנחה במחair. מהאמור אין להסיק אמן שה הנאשם מכיר סמים לאנשים נוספים, אולם באותה נשימה גם לא ניתן לשלוול אפשרות זו, כבקשת ההגנה, בהינתן מספר העסקאות ונכונותו של הנאשם למכור לפסוק סמים גם בעתיד.

### **חלקו היחסי של הנאשם**

21. מעובדות כתוב האישום עולה שככל הנוגע לאישומים 1 ו-3 היה הנאשם המבצע היחיד, כאשר באישום 3 נכתב שהוא קיבל את הסם מאדם אחר. באישום 2 עולה שהסתוקן התקשר לנאשם, סגר אותו את פרטיה העסקה, קבע עמו מקוםפגש, נפגש עמו, שילם לו ולקח ממנו את הסמים. עוד עולה שברגע המכירה, הגיע למקום נאשם 2, הנאשם הלהך לכיוונו כשהוא מצויד במשקל, קיבל מנאשם 2 קוקאין במשקל לא ידוע, ומיד לאחר מכן מכר לפסוקן קוקאין במשקל של מעל 9 גרם בתמורה ל-5,600 ₪. מהאמור עולה שחלקו של הנאשם ביצוע העסקה היה משמעותי יותר. לצד זאת ניתן לומר שהשם הובא למקום על ידי נאשם 2. מכתב האישום לא ברווח "מעמדם" של השניים בשרשראת הפצת הסם מעבר למටואר לעיל. החשוב לעניינו הוא שההיו בנושאים זה אינם ומעלה ואינו מוריד, בשים לב לכך שככל עסקת סמים הסוחר קונה או מקבל את הסמים מאדם אחר, בין אם אותו אדם מוכר למאשימה ופרטיו מוזכרים בכתב האישום, ובין אם מדובר באדם עולם שם.

### **נאשימים נוספים בפרשיה ועקרון אחידות הענישה**

22. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע את המתחם העוניší לפי ההסכמות שהושגו בין נאשם 2 לבין המאשימה במסגרת הסדר דיןוני שהוצע לבית המשפט ביום 28.11.2018, בו התחייבת המאשימה לעתור בעניינו של נאשם 2 לעונש מרבי של 12 חודשים וענישה נלוות, זאת לאחר שנאשם 2 יעבור הליך שיקומי ובהינתן מסקיר חיובי. הטעם שעמד בבסיס הסכם הצדדים, כפי שהוצע בקצרה במעמד הצגת ההסדר, הוא קושי ראייתי, שאף הוביל את המאשימה לתקן את כתב האישום בעניינו של נאשם 2, ולשנות את כתורת העבירה באישום מס' 2 ל"אספקת סם מסוכן" במקום "סחר בסם מסוכן".

23. על חשיבותה של האחידות בענישה, והערכים המקופלים בתוכה, חזרו בתיהם המשפט פעמים רבות. זאת לצד החשיבות שבנסיבות האישיות ושיקולי ענישה נוספים אשר יש ליתן עליהם את הדעת. כך למשל קבע השופט א. א. לוי בע"פ 01/9937 חורב נ' מדינת ישראל (9.8.2004), אליו הפנו ב"כ הנאשם, בפסקה 12:

"מקום שבו הורשעו שניים ביצוע עבירה בצד אחד, הכלל הוא כי אחוריות המשותפת תבוא לידי ביטוי בעונש זהה שיוטל עליהם, אולם כאשר נסיבותו של השותף האחד מיוחדות הן, לקולה או לחומרה, עשוית אלו להשפיע על העונש שיושת עליו ולאבחןנו משותפו... "(הדגשות אין במקור - ע.מ.).

לעומדה דומה ראו ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.2011); ע"פ 9792/06 חמוד נ' מדינת ישראל (1.4.2007); ע"פ 142/87 קירשבוים נ' מדינת ישראל (30.3.88), אליהם הפנו ב"כ הנאשם.

.24. לאחר שנתי דעתך לטיעוני ההגנה בעניין זה, מצאתו לדוחותם, זאת משנה טעמים עיקריים.

האחד, המיעשים המזוהים לכל אחד מהנאשמים שונים זה מזה. כך, באישום המשותף (איישום 2), הורשע הנאשם בעבירות סחר ואילו נאשם 2 הורשע בכך שסיפק לנאים קוקאין טרם העברתו לידי הסוכן. גם אם מדובר באותו סעיף עבירה, הרי שקיים שניי במשבי הנאשמים. נוסף על כך הורשע נאשם 2 ביצוע עבירה של ניסיון סחר בkokain במשקל של 2 גרם (איישום 4), בעוד שהנאשם הורשע בנוסף בשתי עבירות סחר- האחת של קוקאין במשקל של מעל 10 גרם (איישום 1), והשנייה של MDMA במשקל של 10 גרם (איישום 3). במלים אחרות, לא רק שהנאשם הורשע ביצוע עבירות מוגמרות בלבד, להבדיל מעבירות ניסיון, אלא שגם משקל הסם בכל עבירה היה גדול פי כמה מהכמות שייחסה לנאים 2 באישום 4.

השני, בשלב זה טרם נגזר דיןו של נאים 2, וכל שהוצג הוא הסדר הטיעון מבלי שהצדדים טוענו לעונש ומבליהם שנשמעו נימוקיהם לעמדתם העונשית, להוציא נימוק שענינו קושי ראייתי הנוגע לנאים 2 בלבד. משכך, בית המשפט טרם הביע עמדתו אשר לרמת הענישה שהוצאה.

במצב דברים זה, וככל שהדברים נוגעים לנאים שלפניו, על בית המשפט לקבוע מתחם עונשי הולם המבוסס על הנ吐נים הקיימים בידיו בנוגע לנאים הספציפי העומד לדין, בהתאם להוראות החוק והפסיקה, מבלי שהוא יושפע מעונש עתידי שיכול ויגזר על שוטפו. בפרט נוכנים הדברים שעלה שאין, כאמור, זהות בין המיעשים המזוהים לכל אחד מהם, כמפורט לעיל.

.25. להשלמת התמונה אצין שבתיק מקביל המתנהל נגד נאים אחרים באותה פרשיה (ת"פ 18-10-44427), נגזר דין של שניים מהם באופן הבא: על נאים 3 שהורשע בעבירות סיוע לסחר שהסתכם בישיבה ברכב בו מכיר נאים אחר (נאשם 2) לסוכן קוקאין במשקל של כ-10 גרם, נקבע מתחם עונשי של 3-7 חודשים והואTEL עונש של 5 חודשים מאסר; לגבי נאים 2 שהוא המבצע העיקרי במקרה באותה עסקה (כשנאשם 3 ישב לידו) והורשע בעבירות סחר, וכן בעסקה נוספת בה הורשע בעבירת סיוע לסחר לאחר שישב ליד נאים אחר בשעת ביצוע עסקת קוקאין, נקבע מתחם עונשי של 7-3 חודשים מאסר לגבי עבירת הסיוע ו-12-24 חודשים מאסר לגבי עבירת הסחר. על הנאים הוטל עונש של 15 חודשים מאסר.

## מединיות הענישה הנוגעת

. 26. מסקירת גזרי הדין שהוגשו מטעם המאשימה, העוסקים בסחר בשם מסוכן מסווג קוקאין, בהיקף דומה למקורה שבפני, נפרשת תמונה ברורה של ענישה הכללת רכיב של מאסר בפועל לתקופה משמעותית:

א. בرع"פ 8408/15 חביב נ' מדינת ישראל (9.12.2015), אושר עונש של 17 חודשים מאסר בפועל לנאים בעל עבר פלילי אשר הורשע, על יסוד הودאותו, ב-2 עבירות של סחר בשם מסוכן מסווג קוקאין במשקל של 1.1 וכ-5 גרם, ובעבירה של החזקת קוקאין במשקל של למעלה מ-15 גרם, שלא לצורך עצמית. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונשי הנע בין 8 ל-18 חודשים מאסר. בית המשפט העליון נקבע שההילך השיקומי אותו עבר הנאשם אינו מצדיק חריגה מהמתחם, וכי אכן היה להתחשב בו בקביעת עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם.

ב. בرع"פ 126/15 חביב נ' מדינת ישראל (13.1.2015) (להלן: עניין חביב) אושר עונש של 16 חודשים מאסר, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצבתו לכדי 20 חודשים מאסר בפועל, לנאים אשר הורשע על יסוד הודאותו, בשלוש עבירות של סחר בשם מסוכן מסווג קוקאין, במשקל כולל של כ-14 גרם. הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, הביע חרטה וניכר שעבר הליך שיקום. בית משפט השלום נקבע מתחם עונשי הנע בין 8 ל-18 חודשים מאסר בגין כל עבירה. בית המשפט העליון ציין כי תסקיר חיובי ומאמץ שיקום אינם שיקולים ייחדים בבאו של בית המשפט לגזור עונשו של הנאשם.

ג. בעפ"ג (מרכז-lod) 17-07-33119 סלאמה נ' מדינת ישראל (26.12.2017), נדחה ערעורו של הנאשם, נעדר עבירות פלילי, אשר הורשע, על יסוד הודאותו, בעבירה של סחר בשם מסוכן מסווג קוקאין במשקל של 1.77 גרם, ובעבירה של סיוע לסחר בשם מסוכן מסווג קוקאין במשקל 5 גרם. בית משפט השלום נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-28 חודשים מאסר, ועל הנאשם הושת עונש של 12 חודשים מאסר. בדחוותו את הערעור קבע בית המשפט המחויז שהתחשבות בהליך שיקום, אינה מובילה בהכרח לסתיה מהרף התחתון של המתחם.

ד. בת"פ (מח' ח') 22435-01-15 מדינת ישראל נ' שעיב ואח' (16.2.2016) הורשע אחד הנאים, על יסוד הודאותו, בין היתר, ב-3 עבירות של סחר בשם מסוכן מסווג קוקאין במשקלים של כ- 8 גרם, 18 גרם ו- 49 גרם. לאחר שנקבעו 3 מתחמי עונישה שונים לכל עסקה, בהתאם לכמות הסם שנמכרה: 12-24 חודשים מאסר לגבי העסקה הראשונה, 36-18 חודשים מאסר לגבי העסקה השנייה, ו-48-24 חודשים מאסר לגבי העסקה השלישית, הושת על הנאשם, בעל עבר פלילי, עונש של 42 חודשים מאסר בפועל.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 44727-18-10 מדינת ישראל נ' מוזין (6.10.2019), הורשע הנאשם, על יסוד הודאותו, בעבירה של סחר בשם מסוכן מסווג קוקאין, במשקל 8 גרם ובתמורה ל-5,500 ל"נ. הנאשם נעדר עבירות פלילי, צעיר, ובעל נסיבות חיים קשות. באותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשים מאסר, ועל הנאשם נגזר עונש של 13 חודשים מאסר בפועל. גזר הדין אינו חלוט.

. בת"פ (פ"ת) 50955-01-16 מדינת ישראל נ' וקנין (6.1.2019), הורשע הנאשם, על יסוד הודהתו, בהחזקת 8.4 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין. לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 8 ל-18 חודשים מאסר, הושת על הנאשם עונש של 10 חודשים מאסר בפועל. [אשר בעפ"ג (מרכז-lod) 19-02-49027-02-49027 וקנין נ' מדינת ישראל (20.5.2019), לאחר שה הנאשם חזר בו מערעור שהגיש].

. בת"פ (שלום י-ם) 26963-10-18 מדינת ישראל נ' חמודה (16.9.2019), הורשע הנאשם, על יסוד הודהתו, בביצוע 4 עבירות של סחר בסם מסוכן לאחר שנכנס לישראל שאל כדי. 3 עסקאות בוצעו בסם מסוג MDMA, בكمיות של 50 טבליות, 89 טבליות, ו-50 טבליות. עסקה נוספת בוצעה בסם מסוג קוקאין במשקל 2.7 גרם. לאחר שנקבע מתחם עונשי כולל הנע בין 15 ל-30 חודשים מאסר, הושת על הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, עונש של 19 חודשים מאסר בפועל. גזר הדין אינו חלוט וערעור המדינה על קולות העונש תלוי ועומד.

.27

לדוגמאות נוספות ראו:

א. בעניין סמאדה, הוקל עונשו של הנאשם אשר הורשע, על יסוד הודהתו, ב-3 עבירות של סחר בקוקאין במשקלים של כ-15 גרם, 23 גרם ו-10 גרם. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בגין כל אישום, ועל הנאשם, בעל עבר פלילי הכלול 2 הרשעות, הוטל עונש של 35 חודשים מאסר בפועל. הן המתחם העוני והן העונש הסופי אושרו על ידי בית המשפט המחווי.

ב. בת"פ (ח') 4201-03-18 מדינת ישראל נ' רימי ואח' (28.11.2018), הורשעו הנאים, על יסוד הודהתם, בעבירות סחר בסם מסוכן, נהיגה ללא רישון בתוקף וסיעע לסחר בסם מסוכן (לנאים 1); סיעע לסחר בסם מסוכן (לנאים 2). באישום הראשון מדובר בדבר בסחר בכ-30 גרם קוקאין ובאישור השני סיעע לסחר בקוקאין בכ-30 גרם. לאחר שנקבע מתחם עונש הולם לעבירת הסחר הנע בין 18 ל- 36 חודשים מאסר, הושת על נאים 1 עונש של 20 חודשים מאסר, ועל נאים 2, במסגרת הסדר סגור, 10 חודשים מאסר, שלאחר הפעלת עונש מאסר מותנה, הצברו לכדי 13 חודשים מאסר בפועל.

ג. בת"פ (רמ') 46328-02-18 מדינת ישראל נ' טברי (15.5.2019), הורשע הנאשם, על יסוד הודהתו, בריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין והרואין בתמורה ל- 100-200 ש"ח לכל מכירה ובعبارة של החזקה כ-9 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית. לנאים עבר מכבד, והتسיקו בעניינו נשא אופי חיובי. לאחר שנקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשים ל-18 חודשים לכל עבירה, הושת על הנאשם עונש של 30 חודשים מאסר בפועל.

ד. בת"פ (רמ') 19015-10-16 משטרת ישראל נ' בן יוסף (10.2.2019), הורשע הנאשם, על יסוד

הודאותו, בהחזקת סט מסוכן מסוג הרואין, מוחלך ל-12 אריזות במשקל 11 גרם. לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 10 ל-30 חודשים מאסר, הוטל על הנאשם, בעל עבר פלילי, עונש של 11 חודשים מאסר בפועל. ערעורים שהוגשו לבית המשפט המחויז נמחקו.

28. מנגד, ניתן לראות כי במקרים בהם סטו בתי המשפט מתחום העונש ההולם, עברו הנאים שיקום ממשמעו, שככל, על פי רוב, הליך גמilia מסמים, כפי שעולה מפסקין דין הבאים, שחלקם הוגשו מטעם ההגנה:

א. בע"פ 5494/19 רנד נ' מדינת ישראל (22.8.2019), אושר עונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, לנאם, אשר הורשע על יסוד הودאותו, בסחר ב-3 יחידות של קריסטל, ובחזקת 11 גרם הרואין ו-1.9 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשים מאסר על הנאשם נגזר עונש מקל משיקולי שיקום ובשל היותו של הנאשם אב חד הורי המגדיל את שתי בנותיו.

ב. בע"פ 2430/15 מצרי נ' מדינת ישראל (4.11.2015) (להלן: עניין מצרי), הורשע נאם, על יסוד הודאותו, ב-5 עבירות של סחר בסם מסוכן וכן בעבירה של החזקת קוקאין שלא לצריכה עצמית, במשקלים של בין 1 ל-4 גרם בכל פעם. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש הנע בין 8-18 חודשים מאסר, ועל הנאשם הושת צו של"צ בהיקף של 250 שעות, מענישה נלוית, לאחר שנמצא שהנאשם עבר הליך גמilia ממשמעו בקהילה סגורה. חרב הליך גמilia ממשמעו שעבר, מצא בית המשפט המחויז להחמיר את עונשו של הנאשם ולהעמידו על 24 חודשים מאסר בפועל. ערעור שהוגש לא נמצא בית המשפט העליון לבטל את עונש המאסר, אולם העמידו בסופו של יום על 16 חודשים מאסר בפועל.

ג. בע"ג (מח' י-ט) 17122-09-18 מדינת ישראל נ' חנניאיב ואח' (3.3.2019), אושר עונש של 3 חודשים מאסר בעבודות שירות שהוטל על שני נאים אשר הורשעו, על יסוד הודאותם, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בצוותא, במשקל כולל של 20 גרם. נאם 1 נעדר בעל פלילי, והتسקיר בעינינו היה חיובי. נאם 2 בעל פלילי, נכה ולוקה בפיגור בינוני.

ד. בת"פ (מחוזי ת"א-יפו) 10577-04-17 מדינת ישראל נ' קוואן ואח' (11.6.2019) (להלן: עניין קוואן), הורשע נאם, על יסוד הודאותו, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בצוותא, בכמות של 20 גרם ושל כ-60 גרם. לאחר שהנאשם, בעל עבר פלילי, השתלב בהליך גמilia ממשמעו, הושת עליו עונש של 9 חודשים מאסר בעבודות שירות.

ה. בת"פ (מח' ת"א-יפו) 63255-11-16 מדינת ישראל נ' טורז'מן (7.2.2018) (להלן: עניין טורז'מן), הורשעה נאשמת בעבירות סמיים חמורות בהרבה מהמקורה שלפניו. לאחר שנקבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר, הושת על הנאשם עונש שיקומי בדמות צו של"צ, לאור תהליך

שיקומי משמעותי בעברית.

ו. בת"פ (פ"ת) 54819-07-15 מדינת ישראל נ' עקיבא (18.7.17), הורשע נאשם, על יסוד הودאותו, בשתי עבירות של סחר ותיוך בשם מסוכן מסווג קווקאי במשקל של פחות מ-2 גרם בכל אירוע, והחזקת סמ מסוכן מסווג קנאביס לשימוש עצמי. למרות המלצה שירוח המבחן לבטל את הרשותו, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-18 חודשים מאסר לכל עבירה סחר, ועל הנאשם הושת עונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בדרכו של עבודות שירות, לאחר שנמצא שהנאשם עבר הליך גמילה ולאחר תרומתו המשמעותית לחברה במסגרת שירותו הצבאי. העונש אושר על ידי בית המשפט המחוזי [עפ"ג (מרכז-lod) 17-09-5342 עקיבא נ' מדינת ישראל (3.12.2017)].

ז. בת"פ (ראש"צ) 912-07-2016 מדינת ישראל נ' וננו (19.7.2016) (להלן: עניין וננו), הורשע נאשם, על יסוד הודאותו, ב-3 עבירות של סחר בשם מסוכן מסווג קווקאי במשקל כולל של 13 גרם. לאחר שנמצא שהנאשם, בעל עבר פלילי בסמים, החל טיפול בהתמכרותו ולאור המוטיבציה שגילה ליצאת ממegal הסמים, הושת עליון עונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בדרכו של עבודות שירות, זאת בחריגת מהמתחם העונשי שהועמד על 24-8 חודשים מאסר.

29. מהאמור עולה באופן חד וברור, שדרך המלך הינה השთ עונשי מאסר, לעיתים מחמירים, על הסוחרים בשם מסוכן קווקאי, גם כאשר מדובר בكمויות קטנות מהמרקחה שלפנינו בכל מכירה וגם כאשר לנאים היו נסיבות חיים קשות. כלל נוסף הוא שחריגה מהמתחם העונשי תתאפשר מטעמי שיקום. עם זאת, חריגה זו יושמה, על פי רוב, במקרים בהם נמצא שהנאשם עבר הליך גמילה משמעותי מסוימים [ראו למשל עניין מצרי, עניין טורגמן, עניין קואן ועניין וננו].

30. נכון כל האמור, אני קובע שמתחם העונש הולם בגין עבירה של סחר בשם מסוכן מסווג קווקאי או מסווג MDMA, במשקל של כ-10 גרם, נع בין 12 ל-24 חודשים מאסר.

נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה

31. הנאשם, כבן 31, נשוי ואב לילדה בת שנתיים, ומכאן שהטלת עונש מאסר עליו תפגע בו ובמשפחה. לצד זאת יש לציין שהנאשם ביצע את העבירות בתקופה שכבר היה אבא, והוא עליון לחשוב על תוכאות מעשו טרם ביצוען. הנאשם סובל מילדות מסכרת נורורים (נ/2), ונמצא צקאי על פי המוסד לביטוח לאומי לנכות בהיקף 48%. גם בעניין זה יש לציין שנכותו של הנאשם לא פגעה ביכולתו לבצע את העבירות.

מחודש אפריל, עובד הנאשם, שהינו בעל תעודה מקצועית כטבח, כאחראי משמרת במסעדת, ומכתב שהעיר מעסיקו לשירות המבחן עולה שהוא מרוצה מתפקידו. טרם החל לעבוד במסעדת, עבד הנאשם במשך 6 שנים בדואר ישראל, אולם עבדתו נפסקה עקב ההליך הפלילי (נ/1). מהאמור עולה שהנאשם ביצע את העבירות על רקע בצע כסף ורצון להתעשר בקלות ובמהירות, זאת למرات עבד בעבודה מסוימת ומכובדת ולמרות שהיהתה ברשותו תעודת מקצוע,

באמצעותה יכול היה להתקבל למקומות העבודה נוספים.

32. לזכות הנאשם יש לזקוף את עברו הפלילי הנקי, את הودאותו במינוחס לו, לקיחת אחריות והבעת החרטה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות תפקוד תקיןות נורמטיביות, ואף חש בושה משפחתו. בתסוקיר שירות המבחן צוין כי הטלת מסר בפועל עלולה להביא לנסיגה בתהילך השיקומי אותו עבר הנאשם.

### סוגיית חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום

33. חריגה ממתחם העונש ההולם אפשרית, בהתאם להוראות החוק, במצב דברים בו עבר הנאשם הליך שיקומי, או כאשר יש סיכוי של ממש שישתקם (סעיף 40 לחוק), זאת במטרה לעודד נאים לנצח את ההליך המשפטי המתנהל נגדם לצורך עירicht שינוי בחיהם. מנגד, יש לזכור ששיקול השיקום הינו שיקול אחד מתוך קשת השיקולים שעל בית המשפט לשקל בבואו לגזר את דיןו של הנאשם.

34. בע"פ 6637/17 קrndl נ' מדינת ישראל (18.4.2018), שהוגש מטעם ההגנה, על אף השוני בנסיבות המקרים, מנתה השופטת ד. ברק-ארץ, בפסקאות 24-25, שיקולים מרכזים, להערכת סיכוי שיקום:

"במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכוי השיקום במסגרת סעיף 40 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפולים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בתחום ההתנהגות ודרך החשיבה; הבעת חריטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה..."

חשוב לציין כי מדובר ברשימה מצאה של שיקולים, והתקיימות של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום. טעם עיקרי לכך הוא שחלק מהשיקולים שהוזכרו לעיל מובאים ברגיל בחשבון במסגרת קביעת העונש בתחום המתחם (ראו: סעיף 40יא לחוק העונשין). עם זאת, ומוביל לקבוע מסגרות, ניתן לציין שילוב בין שינוי מהותי בהתיחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטיית אחריות, כפירה והבעת אמפתיה לפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזה לדרכו היישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשהו של סעיף 40(א)" [ההדגשות חלקן במקור וחלקן הוספו - ע.מ.].

35. יישום אמות המידה שנקבעו בעניין קrndl על הנאשם, מוביל למסקנה לפיה מקרה זה אינו נמנה על אותם מקרים בהם ישנה הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע. דווקא התרומות שירות המבחן מכך שה הנאשם אדם נורטטיבי, נעדר מעורבות שולית קודמת ובבעל יכולות תפקוד תקיןות, מצביעה על כך שנקודת הפתיחה שלו הייתה גבוהה ביחס לנאים המבצעים את עבירות הסחר על רקע התמכרות. נוסף על כך התרשמה קצינית המבחן ממאפיינו

טשטוש והיעדר גבולות המצביעים על סיכון להמשך מעורבות עברינית. הנאשם התקשה לבחון את הנסיבות בגין فعل ונסיבות התמוך בו בעיקר בקשרים הכלכליים אותו חוווה בתקופה בה עבר את העירות. ההערכה היא שבמצבי דחק ולחש עולול הנאשם לשוב לדפוסים קודמים. עוד עולה שעל אף שה הנאשם לחייב על מעשייו וביטה חרטה וצעיר, ספק אם הבין לעומק את הסיבות להתנהגותו. במצב דברים זה לא ניתן לומר שחל שינוי "עמוק" בהתנהגות ובדרך החשיבה של הנאשם, ולא ניתן לומר שקיימת מובהקת שיקומית או שיקום דרמטי שהוביל לשינוי "מקצה לקצה" במצבו. בשולי הדברים addCriterion שגם בדברי הנאשם בפני יש כדי לחזק את המסקנה לפיה הנאשם לא הבין ולא הפנים באופן מלא את חומרת מעשיו.

36. ב"כ הנאשם ביקשו בשלב שלפני שמיית הטיעונים לעונש להפנות את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן על מנת לאפשר לו להשתלב בקבוצת טיפולית. בקשה דומה התקבלה ערב הקראת גזר הדין. לא מצאתי להיעתר לבקשתו אלוי משני טעמים. האחד, תסקير שירות המבחן הינו תסקיר סופי הממליץ על העונש הראוו לנימוק. השני, גם אם היה הנאשם משתלב בקבוצת טיפולית ואף מפיק ממנו תועלת, לא היה בכור כדי להשפיע במידה משמעותית על עונשו, זאת בשים לב להלכה לפיה כאשר מדובר בעבירות של סחר בשם מסוכן נדחקות הצדקה נסיבותו האישיות של הנאשם, ובשל מדיניות הענישה שהזוכה, ממנה עולה שחריגה ממתחם העונש ההולם התאפשרה במקרים בהם בוצעה העבירה על רקע התמכרותו ולאחר מכן שה הנאשם נחלה ממוגל הסמים. מאוחר שלא כך הם פניו הדברים בעניינו, הרי שיש לבכור את שיקולי הגמול וההרעתה על פניו שיקולי השיקום, להם ינתן משקל לצורכי קביעת מושך המאסר, כאשר הנאשם יוכל להמשיך בהליך השיקום בין כתלי הכלא.

37. לאור מכלול הנימוקים עליהם עמדתי לעיל, ובכלל זה הودאותו של הנאשם, לקיחת האחריות, מצבו האישית והרפואית, העובדה שלא ריצה עד כה עונש מסר, המלצה השירות המבחן, שאיפתו לחיים נורמטיביים והשפעת המאסר על משפחתו, ומנגד חומרת מעשיו, תדרותם, ביצוע המעשים שלא על רקע התמכרותו, וההתיחסות לשיקולי הרעתה, מצאתי לגוזר על הנאשם עונש כולל ולמוקם את עניינו בחלק הנמור של המתחם העונשי, גם אם לא בתחוםו.

38. ב"כ הנאשם ביקשו להסתיע בהמלצות צוות התביעה לבחינת "ישום דו"ח דורנר" (דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעברינים) מינואר 2018. לא מצאתי להיכנס להיבטי השונים של הדוח, שרובם אינם רלוונטיים לעניינו. די אם אפנה לחלקם אליהם הפנו ב"כ הנאשם עצם בטיעוניהם לעונש, כדי להיווכח שהמאמינה לא טעונה ولو טיעון אחד בנגד המלצות הצוות, זאת בשים לב להנחות שניתנו בנוגע למקרים בהם ניכרת חומרה בעבירה, או כאשר עתירתה העונשית של המאמינה היא להטלת עונש מסר ממשך. נוסף על כך אין בדוח התייחסות ספציפית לעבירות הסמים, בשונה מהתייחסות חברי הצוות לסוגים אחרים של עבירות (ראו עמודים 30-26).

39. **רכיב הקנס** - הנאשם סחר בסמים במטרה להתעשר בקהלות ובמהירות מבל' להתחשב בבריאות הציבור ובהעמדתו בסכנה. לפיכך, ובשים לב לשווי כל אחת מהעסקאות, יש מקום להטיל על הנאשם קנס כספי. מנגד יש לתת את הדעת לכך שה הנאשם עתיד לרצות עונש מסר, למצוותו הכלכלי ולעובדת היוטו מפרנס עיקרי (נ/2). נכון האמור מצאתי להטיל על הנאשם קנס סמלי בלבד ולהזכיר לו חתום על התcheinות בסכום משמעותי, זאת בשים לב להלכה לפיה יש להתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם לצורכי קביעת גובה הקנס שיוטל עליו, ובכלל זה לפרק הזמן בו לא יוכל לפרנס את משפחתו בשל ריצויו עונש מסר [ראו: עניין סמאדה, פסקה 45].

40. אשר על כן, בשים לב לנימוקים עליהם עמדתי לעיל, כמו גם לעונשים שנגזו על נאים אחרים בפרשיה, ופרק המן בו היה נתון במעצר אלקטרוני, אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 26 חודשים, בגין הימים בהם ישב במעצר בין תאריכים 10.10.2018-14.11.2018.

הנאים יתיצב לריצויו עונשו במתќון הכליאה "ニצן", ביום 26.1.2020 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר הדין.

על ב"כ הנאים לחתם את כניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיוון של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ב. מאסר למשך 12 חודשים, אותו לא ירצה הנאים אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחררו על עבירה מסווג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 2 חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 תשלום שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.2020, והיתרה עד ליום ה-1 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועד עמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי. לביקשת הנאים יקוזז הקנס מהפיקדון שהפקיד כתנאי לשחרור בתיקי המעצר. ניתן יהיה לקוזז את הקנס רק לאחר תחילת ריצויו עונש המאסר.

ד. התחייבות בסך 20,000 ש"ח להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחררו ממאסר מביצוע עבירה מסווג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים. ההתחייבות תיחתום עד ליום 1.12.2019. לא תיחתום ההתחייבות, יאסר הנאים למשך חדש ימים.

ה. פסילה בפועל מלאחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים. בהתאם לסמכותי לפי סעיף 37א(2) לפקודה, אני קובע שהפסילה תיקנס לתקף ביום גמר ריצויו עונש המאסר. הנאים יפקיד את רישיון הנהיגה שלו בנסיבות בית המשפט בטרם יוכל לרצות את עונש המאסר.

ו. פסילה על תנאי מלאחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, וה坦אי הוא שהנאים לא יעברו על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים

מיום שחרורו.

41. ההתחייבות והערביות שנחתמו וכן הפיקדון שהופקד במסגרת הליכי המעצר ישמשו להבטחת התיאצבותו של הנאשם לריצוי עונש המאסר. לאחר תחילת ריצויו עונש המאסר, ניתן יהיה לקוז את סכום הקנס כאשר היתרתו תושב לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

42. ניתן בזאת צו יעקוב יציאה מהארץ. ככל שהדבר טרם נעשה, יפקיד הנאשם את דרכונו בנסיבות בית המשפט לא יותר מיום 28.11.2019.

43. ניתן בזאת צו כללי לموظגים. הסמים יושמדו. הטלפון של הנאשם, ככל שנתפס, יוחזר לידיו או למי מטעמו.

44. לבקשת הנאשם ישלב שב"ס את הנאשם בהליך טיפול שיוקומי המותאם לצרכיו, בהתאם להחלטת גורמי המקצוע שבב"ס.

44. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, בנסיבות הצדדים.